

גליון ר' - תשרי

13 במרץ 1959

ה ע ר ג ן

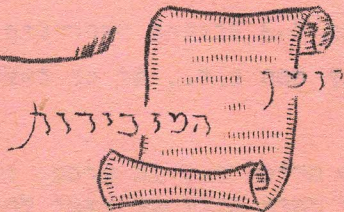
שורה הברכה בביתנו. ארבעה זוגות חברים
שמחים בבנים חדשים, והקבוץ משתתף בשמ-
חתם.

יבורכו באיחור מה, אך בלבביות:

אסתר, חנן, אשנדן ורון להולדת עמירם
ונינה, יורם ויוסי להולדת דלרה

כן יבואו על הברכה:

יהודית, משה והסתבא עם הולדת ערן
אורה, אהוד, תלמה ועמית להולדת אלון.

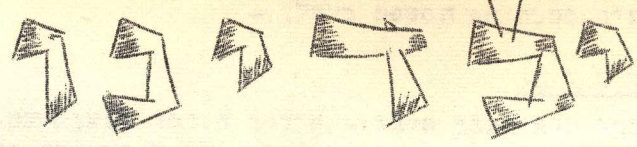
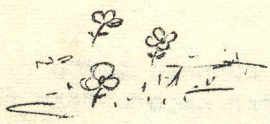

השיחה על תכנית הריהוט החדשה עוררה ענין רב ורכזה קהל-של-שיא. חברים ביטאו את שביעות רצונם מעבודת ההכנה של ועדת-החברים שכתוצאה ממנה אפשר יהיה להגיע להסדר קבוע של שטח זה. מניעת מקריות ושנויי-מדיניות בידי ועדות מתחלפות ופר' החברים ידעו מעתה מראש לשנים מספר, איזה סוגי רהיטים ובאיזה היקף יוכלו לרכוש, והם יוכלו לתכנן במידה רבה לפי טעמם את הסידור הפנימי של ביתם.

בשיחה הראשונה בשמער הסברים ורק הערות מעטות מפיי חברים. פרטי התכנית טרם אושרו. ועדת החברים מתכוונת לערוך תערוכת רהיטים וכשתאושר התכנית כשלב בוסף לקראת ביצוע ממשי של השקעות ברהיטים שהתעכבו השנה עקב הדיונים סביב התכנית.

ההסדר המוצע עשוי בהחלט לכרוך את הדברים ליתר שריון, לחופש-יתר בבחירה, ליתר שביעות רצון, אך שום שיטה ושום תקנון לא יוכלו למלא את מקום הרצון הכן של החברים עצמם לקיים את יסודות החברה הקבוצית, יסודות הצדק והשריון; לוותר על חריגה מהמסגרת המאושרת ע"י הכלל - ובפרט כשמסגרת זאת רחבה למדי ועונה בהחלט על מלחצותיהם הממשיים של כלנו. שיטה מדויקת ומשוכללת - כשהיא מלווה רוח טובה וסובלנות - עשויה להצליח ולהביא סיפוק.

מסיבת "הורים וילדים" הפכה למאורע ממש. היתה זו חוויה ראשונית לשני הדורות: מפגש, גישוש אף התגרות והפתעה. מסיבה זו וודאי תעורר מחשבת אצל רבים. השאלות לא נתמצו הפעם. הן רק נזרקו לחלל והוארו לרגע, על מנת לרדת מיד מסדר היום. אך הן ישנן, חלונות באינר ודורשונם חשובות. פתרונות. מאמץ לקירוב נקודות-המבט וכן תיקון של ממש.

ה ח נ י כ ו ה ח י נ ו ר כ

(משפט שבערך במוסד החינוכי).

שני משפטים בערכו במוסד בשני הגופים, בגוף הנוגד על החינוך ובגוף הצעיר על החניך. הנזר מביאים בזה את תמצית הסכום, אשר הופיע בעלון המוסד "על הגבעה".

כ ת ב ה א ש מ ה כלל את הנקודות הבאות:

1. האדישות הפוליטית. לזאת גרס החינוך בשטח הרעיוני. חונכנו "במגדל זכוכית", לא היה לנו קשר עם בעיות מפלגתנו.
2. אי יכולת להתמודד עם רעיונות אחרים. הקינוץ מוצג בעינינו כשיא השלמות, בלי צללים; התוצאה: אכזבות.
3. הקשר של החניך אל הקינוץ רגשי, ולא רעיוני-הכרתי.
4. חינוך לעבודה. אמנם מתרגלים לחיי-עבודה, אך ההכשרה המקצועית לקוייה.
5. אין המוסד בותן השכלה תיכונית ברמה המקובלת.
6. העומס החברתי הרב אינו משאיר פנאי לגינוש הפרט. מתוך כך אין משימה אישית ואין מאבק אישי.
7. את החסר בחינוך משאירם לצבא, החניך בורח מן הקולקטיב ולאחר הצבא מסתגר בחדר-משפחה.

בנאדם הפתיחה של הקטגוריה שחררו את החניך ואת המחנך מן האשמה בטענה, כי העבודה החינוכית מתנהלת בדרך הקבועה ע"י מוסדות עליונים של תנועתנו ועל כן האשם בסעיפי כתב האישום: ה ח י נ ו ר כ.

התגלית המרעושה

ישי מגלה את הקרחת של יצחק.
 ישי: אבא, מה יש לך על הראש?
 יצחק: (לא תופס למה הכוונה): מה יש לך שם?
 ישי: (בבהלה גדולה): אין לך שם שום דבר!!

קו ההגנה של הסגוריה היה מבוסס על ההשואה בין הריקנות הרעיונית והחולשה - המוסרית של הצוער בעולם ובארץ נוער אשר התחנך על פי שיטות חינוך שונות, לבין חר-צינות, והחתיכה לאידיאלים, וחיפוש דרך מתמיד, אשר מאפיינים את חניכינו. הדגישו, כי החינוך שלנו מקנה לצער אפשרויות להיות אדם ישר, משכיל ומגשים בקנוץ השומרי.

ב ג ו ר ה צ ע י ר הועלה החניך בכתב - האשמה כאדם שאינו שומר על ערכיו השומריים:

1. הוא מבקר את חבריו בקורת שלילית. הוא נסחף עם דעת הרוב (גם אם היא שלילית). כלומר אינו מבדיל בין טוב ורע.
2. חניך המוסד חי בשקר תמידי, כיוון שקיים פער גדול בין ההלכה והמעשה.
3. הוא אינו נוהג בנימוס כלפי חבריו וכלפי מבוגרים.
4. החניך מושפע מאוירה צינית, מזלזול ברכוש, אינו קולט חברים חדשים בקבוצה.

בין היתר הוזכר, כי אין רצון לקלוט את קבוצת "שלהבת" (כיתת נוער מוצמדת), נמוך נפוצות קללות, וסגנון דבור גס מקובל על רבים מהחניכים.

נרשה לעצמנו לדלג על פרטי הדיון ונביא בהמשך הדברים את עיקרי פסק הדין: בין היתר נאמר... בית המשפט מצא, כי בשטח הנימוסים רבה ההזנחה. קיימים אי-ידיעה, ואי-רצון לשיפור. על החניך להסב את דעתו לשטח זה. כמו כן להגביר את ערבותו לשמירת הרכוש. אין החניך מעריך את המאמץ הגדול הנעשה ע"י ההורים והקבוצים, למען לאפשר את הרמה הזאת - ומכאן הזלזול ואי-הדאגה. מעל לכל עליו לחדד את אחריותו כלפי החברה, את הכרתו האישית. אז ייסתם הפער בין ההלכה והמעשה. "אי לזאת אין בית המשפט מתעלם מהישגי חניכינו בלמודים, במבצעי תרבות, ביחס אחראי לחברה ולעבודה, ובגישה הכנה לתנועה ולערכיה. אף בשטח הקליטה מציינים אנו הישגים שאין לזלזל בהם". הודגש, כי הדור הזה הוא המשכם של דורות קודמים רבים, ולפני הצעות ההחלטה בית המשפט קרא את החניך לאחריות כלפי המסורת של תנועתנו ולעמידה זקופה מול הקשיים והמשימות.

הסדר ים וכלו ת סף חירה ל חריגה רכים שדיה מפגש תמצו ממש.